

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “สัมฤทธิ์ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม : กรณีศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ” เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง โดยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการวิจัยภาคสนาม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการเปลี่ยนแปลงของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในเรื่อง การเรียนรู้ตนเองและการเรียนรู้สังคม โดยแบ่งสมาชิก ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองคือกลุ่มที่ได้เข้าร่วมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม โดยอาจารย์คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม จำนวน 3 คน ทำหน้าที่เป็นผู้นำกลุ่ม ส่วนกลุ่มควบคุมนั้นไม่ได้รับเข้าร่วมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 60 คน แบ่งเป็น กลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน คณะผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มทำแบบสอบถามการเรียนรู้ตนเองและสังคมทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต การจัดการกับอารมณ์และความเครียด และการเข้าใจและเห็นใจผู้อื่นช่วงก่อนการทดลองและหลังการทดลอง แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC* ซึ่งผลการวิจัยสามารถนำเสนอได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มก่อนและหลังการทดลอง โดยแบ่งออกเป็น

- (1) ผลคะแนนการเรียนรู้ตนเองและสังคมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
- (2) การเปรียบเทียบการเรียนรู้ตนเองและสังคมภายในกลุ่ม และระหว่างกลุ่ม
 - ภายในกลุ่มทดลองระหว่างก่อนและหลังการทดลอง
 - ภายในกลุ่มควบคุมระหว่างก่อนและหลังการทดลอง
 - ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง
 - ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

(3) การเปรียบเทียบการเรียนรู้ตนเองและสังคมของกลุ่มตัวอย่างระหว่างนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อมและนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม

- ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเฉพาะนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม
- ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเฉพาะนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม

ส่วนที่ 3 รูปแบบการจัดกิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่เหมาะสม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนนี้นำเสนอข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ทราบข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา โดยนำเสนอในรูปร้อยละ ผลการวิจัย มีดังนี้

เพศ นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 90 จำนวน 54 คน ส่วนเพศชายคิดเป็นร้อยละ 10 จำนวน 6 คน

คณะ ประกอบด้วยคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม คิดเป็นร้อยละ 40 จำนวน 24 คน และคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม ร้อยละ 60 จำนวน 36 คน รวมจำนวน 60 คน

อายุ นักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุ 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 82 รองลงมาร้อยละ 13 มีอายุ 19 ปี และอายุ 17 ปี ร้อยละ 5

ตารางที่ 4.1
ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	6	10
หญิง	54	90
รวม	60	100
คณะ		
สาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม	24	40
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม	36	60
รวม	60	100
อายุ		
17 ปี	3	5
18 ปี	49	82
19 ปี	8	13
รวม	60	100

ส่วนที่ 2 ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มก่อนและหลังการทดลอง โดยแบ่งออกเป็น

(1) ผลคะแนนการเรียนรู้ตนเองและสังคมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลคะแนนของสมาชิกกลุ่มทดลองมีผลต่างของคะแนนการเรียนรู้ตนเองและสังคมภายหลังการทดลองสูงขึ้น 4 ด้าน เรียงตามลำดับดังนี้ การเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง โดยเพิ่มขึ้น 21 คน ลดลง 6 คน และเท่าเดิม 3 คน การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต โดยเพิ่มขึ้น 20 คน ลดลง 7 คน และเท่าเดิม 3 คน การจัดการกับอารมณ์และความเครียด โดยเพิ่มขึ้น 16 คน ลดลง 10 คน และเท่าเดิม 4 คน ส่วนการเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น โดยเพิ่มขึ้น 15 คน ลดลง 9 คน เท่าเดิม 6 คน (ตารางที่ 4.2.1)

ตารางที่ 4.2.1

ผลต่างของคะแนนการเรียนรู้ตนเองและสังคม ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	การเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง (13)			การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต (16)			การจัดการกับอารมณ์และความเครียด (16)			การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น (12)		
	ก่อน	หลัง	ผลต่าง	ก่อน	หลัง	ผลต่าง	ก่อน	หลัง	ผลต่าง	ก่อน	หลัง	ผลต่าง
1	9	10	1	13	14	1	14	16	2	10	8	-2
2	8	12	4	12	14	2	11	12	1	12	11	-1
3	10	11	1	15	15	0	15	15	0	12	12	0
4	5	6	1	10	14	4	10	11	1	11	8	-3
5	8	10	2	12	13	1	8	14	6	11	12	1
6	9	10	1	8	12	4	11	12	1	10	12	2
7	13	13	0	15	15	0	14	13	-1	11	12	1
8	7	4	-3	11	10	-1	10	11	1	12	10	-2
9	9	11	2	13	14	1	15	15	0	11	11	0
10	6	7	1	11	6	-5	9	9	0	12	10	-2
11	12	10	-2	13	13	0	13	12	-1	12	11	-1
12	10	12	2	8	16	8	14	15	1	10	12	2

ตารางที่ 4.2.1 (ต่อ)

ผลต่างของคะแนนการเรียนรู้ตนเองและสังคมของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	การเห็นคุณค่าใน ตนเองและความมั่นใจ ใจในตนเอง (13)			การมีระเบียบวินัย และการวางแผนชีวิต (16)			การจัดการกับ อารมณ์และ ความเครียด (16)			การเข้าใจและเห็นใจ ผู้อื่น (12)		
	ก่อน	หลัง	ผล ต่าง	ก่อน	หลัง	ผล ต่าง	ก่อน	หลัง	ผล ต่าง	ก่อน	หลัง	ผล ต่าง
13	6	9	3	12	14	2	7	16	9	8	11	3
14	7	12	5	7	15	8	11	14	3	11	12	1
15	12	4	-8	13	14	1	14	13	-1	10	12	2
16	6	12	6	11	15	4	14	13	-1	11	10	-1
17	6	9	3	11	14	3	11	13	2	9	10	1
18	6	10	4	12	13	1	12	12	0	11	11	0
19	4	8	4	12	14	2	13	14	1	10	12	2
20	13	12	-1	13	16	3	14	16	2	12	12	0
21	7	12	5	13	16	3	8	13	5	10	11	1
22	10	13	3	11	8	-3	14	10	-4	9	10	1
23	7	12	5	11	15	4	14	15	1	11	12	1
24	7	11	4	12	11	-1	10	13	3	9	10	1
25	7	13	6	12	15	3	11	15	4	10	11	1
26	11	11	0	16	15	-1	16	14	-2	12	11	-1
27	11	11	0	15	14	-1	11	12	-1	11	11	0
28	10	9	-1	13	16	3	14	13	-1	12	12	0
29	12	11	-1	15	14	-1	14	13	-1	10	11	1
30	9	12	3	8	13	5	13	11	-2	12	11	-1

ผลคะแนนของสมาชิกกลุ่มควบคุมมีผลต่างของคะแนนการเรียนรู้ตนเองและสังคมภายหลังการทดลองต่ำลงทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเองโดยลดลง 17 คน เพิ่มขึ้น 8 คน และเท่าเดิม 5 คน การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต โดยลดลง 16 คน เพิ่มขึ้น 11 คน และเท่าเดิม 5 คน การจัดการกับอารมณ์และความเครียด โดยลดลง 19 คน เพิ่มขึ้น 7 คน และเท่าเดิม 3 คน ส่วนการเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น โดยลดลง 12 คน เพิ่มขึ้น 9 คน และเท่าเดิม 9 คน (ตารางที่ 4.2.2)

ตารางที่ 4.2.2

ผลต่างของคะแนนการเรียนรู้ตนเองและสังคมของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	การเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง (13)			การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต (16)			การจัดการกับอารมณ์และความเครียด (16)			การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น (12)		
	ก่อน	หลัง	ผลต่าง	ก่อน	หลัง	ผลต่าง	ก่อน	หลัง	ผลต่าง	ก่อน	หลัง	ผลต่าง
1	10	11	1	12	16	4	14	11	-3	11	10	-1
2	10	7	-3	15	14	-1	12	11	-1	12	12	0
3	10	9	-1	16	16	0	13	11	-2	10	12	2
4	6	12	6	14	13	-1	15	12	-3	11	11	0
5	12	8	-4	16	14	-2	14	14	0	10	12	2
6	8	7	-1	14	16	2	13	13	0	6	12	6
7	6	11	5	12	13	1	11	14	3	11	11	0
8	10	9	-1	14	12	-2	13	14	1	11	12	1
9	9	9	0	14	16	2	11	10	-1	12	11	-1
10	12	11	-1	13	16	3	13	15	2	11	10	-1
11	9	4	-5	10	7	-3	12	10	-2	12	9	-3
12	11	11	0	15	8	-7	13	4	-9	12	9	-3
13	11	10	-1	12	14	2	14	14	0	11	8	-3
14	10	7	-3	14	11	-3	12	10	-2	11	10	-1
15	10	10	0	9	12	3	12	14	2	11	8	-3

ตารางที่ 4.2.2 (ต่อ)

ผลต่างของคะแนนการเรียนรู้ตนเองและสังคม ของกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	การเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง (13)			การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต (16)			การจัดการกับอารมณ์และความเครียด (16)			การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น (12)		
	ก่อน	หลัง	ผลต่าง	ก่อน	หลัง	ผลต่าง	ก่อน	หลัง	ผลต่าง	ก่อน	หลัง	ผลต่าง
16	10	7	-3	14	13	-1	14	11	3	12	7	-5
17	10	9	-1	14	12	-2	14	13	1	8	11	3
18	13	10	-3	12	10	-2	12	12	0	11	11	0
19	11	11	0	12	6	-6	15	6	-9	10	12	2
20	10	7	-3	15	11	-4	14	8	-6	11	11	0
21	10	10	0	14	12	-2	14	13	-1	8	9	1
22	9	10	1	8	14	6	14	11	-3	12	9	-3
23	7	10	3	10	9	-1	12	9	-3	10	9	-1
24	12	8	-4	11	11	0	11	9	-2	11	11	0
25	7	11	4	12	14	2	12	9	-3	9	9	0
26	9	7	-2	13	13	0	12	6	-6	11	11	0
27	11	10	-1	14	12	-2	15	12	-3	11	12	1
28	7	13	6	11	15	4	13	14	1	10	12	2
29	8	7	-1	8	10	2	9	15	-6	10	10	0
30	11	9	-2	12	6	-6	12	9	-3	10	8	-2

(2) การเปรียบเทียบการเรียนรู้ตนเองและสังคมภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเรียนรู้ตนเองและสังคม ทั้ง 4 ด้านของกลุ่มทดลองระหว่าง ก่อนและหลังการทดลอง พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต การจัดการกับอารมณ์และความเครียด และการเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น ระหว่างก่อนและหลังการทดลองไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม พบว่า ค่าเฉลี่ยหลังการทดลองมีค่าเพิ่มสูงขึ้น กล่าวคือ ก่อนการทดลอง การเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง มีค่าเฉลี่ย 8.57 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 10.23 การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 11.93 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 13.60 การจัดการกับอารมณ์และความเครียด ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 12.16 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 13.16 การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 10.73 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 10.97 (ตารางที่ 4.2.3)

ตารางที่ 4.2.3

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเรียนรู้ตนเองและสังคมของกลุ่มทดลอง
ระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

การเรียนรู้ตนเองและสังคม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		Sig	ความแตกต่างตามนัยสำคัญทางสถิติ
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง	8.57	2.47	10.23	2.40	.194	ไม่แตกต่าง
การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต	11.93	2.12	13.60	2.28	.291	ไม่แตกต่าง
การจัดการกับอารมณ์และความเครียด	12.16	2.35	13.16	1.78	.218	ไม่แตกต่าง
การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น	10.73	1.11	10.96	1.098	.393	ไม่แตกต่าง

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเรียนรู้ตนเองและสังคม ทั้ง 4 ด้านของกลุ่มควบคุมระหว่างก่อนและหลังการทดลอง พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต การจัดการกับอารมณ์และความเครียด และการเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น ระหว่างก่อนและหลังการทดลองไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่กลับพบว่ากลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยหลังการทดลองลดต่ำลง กล่าวคือ ก่อนการทดลอง การเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง มีค่าเฉลี่ย 9.63 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 9.17 การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 12.67 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 12.20 การจัดการกับอารมณ์และความเครียด ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 12.83 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 11.13 การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 10.53 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 10.37 (ตารางที่ 4.2.4)

ตารางที่ 4.2.4

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเรียนรู้ตนเองและสังคมของกลุ่มควบคุม
ระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

การเรียนรู้ตนเองและสังคม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		Sig	ความแตกต่าง ตามภัยคุกคามสถิติ
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การเห็นคุณค่าในตนเองและ ความมั่นใจในตนเอง	9.63	1.79	9.17	1.94	.399	ไม่แตกต่าง
การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต	12.67	2.15	12.20	2.90	.158	ไม่แตกต่าง
การจัดการกับอารมณ์และ ความเครียด	12.83	1.39	11.13	2.80	.804	ไม่แตกต่าง
การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น	10.53	1.36	10.37	1.47	.144	ไม่แตกต่าง

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการเรียนรู้ตนเองและสังคม 4 ด้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือการเห็นคุณค่าและความมั่นใจในตนเอง กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย 8.57 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย 9.63 การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย 11.93 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย 12.67 การจัดการกับอารมณ์และความเครียด กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย 12.17 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย 12.83 การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย 10.73 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย 10.53 (ตารางที่ 4.2.5)

ตารางที่ 4.2.5

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเรียนรู้ตนเองและสังคมระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม
ก่อนการทดลอง

การเรียนรู้ตนเองและสังคม	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		Sig	ความแตกต่าง ตามนัยสำคัญทางสถิติ
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การเห็นคุณค่าในตนเองและ ความมั่นใจในตนเอง	8.57	2.47	9.63	1.79	.0606	ไม่แตกต่าง
การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต	11.93	2.21	12.67	2.15	.1985	ไม่แตกต่าง
การจัดการกับอารมณ์และ ความเครียด	12.17	2.35	12.83	1.39	.1865	ไม่แตกต่าง
การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น	10.73	1.11	10.53	1.36	.5350	ไม่แตกต่าง

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเรียนรู้ตนเองและสังคม ทั้ง 4 ด้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง พบว่าการเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ การเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย 10.23 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย 9.17 การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย 10.97 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย 10.37 ส่วนการมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต การจัดการกับอารมณ์และความเครียด พบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม กล่าวคือ การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย 13.60 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย 12.20 การจัดการกับอารมณ์และความเครียด กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย 13.17 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย 11.13 (ตารางที่ 4.2.6)

ตารางที่ 4.2.6

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเรียนรู้ตนเองและสังคมระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม
หลังการทดลอง

การเรียนรู้ตนเองและสังคม	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		Sig	ความแตกต่าง ตามนัยสำคัญทางสถิติ
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การเห็นคุณค่าในตนเองและ ความมั่นใจในตนเอง	10.23	2.40	9.17	1.95	.0640	ไม่แตกต่าง
การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต	13.60	2.28	12.20	2.91	.0424 **	แตกต่าง
การจัดการกับอารมณ์และความเครียด	13.17	1.78	11.13	2.80	.0014*	แตกต่าง
การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น	10.97	1.10	10.37	1.47	.0789	ไม่แตกต่าง

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

(3) การเปรียบเทียบการเรียนรู้ตนเองและสังคมของกลุ่มตัวอย่างระหว่างนักศึกษาคณะ
สาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม และนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม

- ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเฉพาะนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และ
สิ่งแวดล้อม

- ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเฉพาะนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
และสวัสดิการสังคม

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเรียนรู้ตนเองและสังคม 4 ด้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่ม
ควบคุม เฉพาะนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อมก่อนการทดลอง พบว่ากลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการเห็นคุณค่าในตนเองและ
ความมั่นใจในตนเอง กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย 8.83 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย 9.42 การจัดการกับอารมณ์
และความเครียด กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย 12.00 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย 12.83 และการเข้าใจและเห็นใจ
ผู้อื่น กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย 11.17 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย 10.75 ส่วนการมีระเบียบวินัยและการ
วางแผนชีวิต พบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05
โดยก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มควบคุม กล่าวคือ กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย 11.75
กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย 13.75 (ตารางที่ 4.2.7)

ตารางที่ 4.2.7

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการเรียนรู้ตนเองและสังคมระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม
เฉพาะนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อมก่อนการทดลอง

การเรียนรู้ตนเองและสังคม	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		Sig	ความแตกต่าง ตามนัยสำคัญทางสถิติ
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การเห็นคุณค่าในตนเองและ ความมั่นใจในตนเอง	8.83	2.29	9.42	1.98	.5109	ไม่แตกต่าง
การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต	11.75	2.30	13.75	1.76	.0259*	แตกต่าง
การจัดการกับอารมณ์และความเครียด	12.00	2.45	12.83	1.19	.3009	ไม่แตกต่าง
การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น	11.17	0.83	10.75	1.66	.4452	ไม่แตกต่าง

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

* จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการเรียนรู้ตนเองและสังคมทั้ง 4 ด้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเฉพาะนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อมหลังการทดลอง พบว่ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่อย่างไรก็ตาม พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม กล่าวคือ การเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย 9.67 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย 9.08 การจัดการกับอารมณ์และความเครียด กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย 12.92 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย 11.58 และด้านที่กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มควบคุม คือ การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต กล่าวคือกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย 13.00 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย 13.42 และการเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย 10.75 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย 10.92 (ตารางที่ 4.2.8) *

ตารางที่ 4.2.8

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเรียนรู้ตนเองและสังคมระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม
เฉพาะนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อมหลังการทดลอง

การเรียนรู้ตนเองและสังคม	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		Sig	ความแตกต่าง ตามนัยสำคัญทางสถิติ
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การเห็นคุณค่าในตนเองและ ความมั่นใจในตนเอง	9.67	2.67	9.08	2.31	.5735	ไม่แตกต่าง
การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต	13.00	2.70	13.42	3.12	.7296	ไม่แตกต่าง
การจัดการกับอารมณ์และความเครียด	12.92	2.11	11.58	2.94	.2148	ไม่แตกต่าง
การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น	10.75	1.48	10.92	1.16	.7625	ไม่แตกต่าง

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการเรียนรู้ตนเองและสังคม 4 ด้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เฉพาะนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมก่อนการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มควบคุม กล่าวคือ การเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย 8.39 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย 9.78 การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย 12.06 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย 11.94 การจัดการกับอารมณ์และความเครียด กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย 12.28 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย 12.83 การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย 10.44 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย 10.39 (ตารางที่ 4.2.9)

ตารางที่ 4.2.9

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการเรียนรู้ตนเองและสังคมระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม
เฉพาะนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมก่อนการทดลอง

การเรียนรู้ตนเองและสังคม	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		Sig	ความแตกต่าง ตามนัยสำคัญทางสถิติ
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การเห็นคุณค่าในตนเองและ ความมั่นใจในตนเอง	8.39	2.64	9.78	1.70	.0690	ไม่แตกต่าง
การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต	12.06	2.21	11.94	2.13	.8787	ไม่แตกต่าง
การจัดการกับอารมณ์และ ความเครียด	12.28	2.35	12.83	1.54	.4072	ไม่แตกต่าง
การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น	10.44	1.20	10.39	1.15	.8878	ไม่แตกต่าง

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการเรียนรู้ตนเองและสังคม 4 ด้าน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เฉพาะนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมหลังการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .01 และ .05 โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม กล่าวคือ การเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย 10.61 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย 9.22 การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย 14.00 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย 11.39 การจัดการกับอารมณ์และความเครียด กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย 13.33 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย 10.83 การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย 11.11 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย 10.00 (ตารางที่ 4.2.10)

ตารางที่ 4.2.10

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการเรียนรู้ตนเองและสังคมระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม
เฉพาะนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมหลังการทดลอง

การเรียนรู้ตนเองและสังคม	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		Sig	ความแตกต่าง ตามนัยสำคัญทางสถิติ
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การเห็นคุณค่าในตนเองและ ความมั่นใจในตนเอง	10.61	2.20	9.22	1.73	.0429**	แตกต่าง
การมีระเบียบวินัยและการวางแผน ชีวิต	14.00	1.94	11.39	2.52	.0014*	แตกต่าง
การจัดการกับอารมณ์และ ความเครียด	13.33	1.57	10.83	2.75	.0020*	แตกต่าง
การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น	11.11	0.76	10.00	1.57	.0107**	แตกต่าง

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการเรียนรู้ตนเองและสังคม 4 ด้าน ของกลุ่มทดลองระหว่าง นักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม และนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม ก่อนการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองระหว่างนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม และนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ การเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ย 8.83 นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมมีค่าเฉลี่ย 8.39 การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต นักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ย 11.75 นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมมีค่าเฉลี่ย 12.06 การจัดการกับอารมณ์และความเครียด นักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ย 12.00 นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมมีค่าเฉลี่ย 12.35 การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น นักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ย 11.17 นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมมีค่าเฉลี่ย 10.44 (ตารางที่ 4.2.11)

ตารางที่ 4.2.11

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเรียนรู้ตนเองและสังคมของกลุ่มทดลองระหว่างนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม และนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมก่อนการทดลอง

การเรียนรู้ตนเองและสังคม	นักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์		นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์		Sig.	ความแตกต่างตามนัยสำคัญทางสถิติ
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
	การเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง	8.83	2.29	8.39		
การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต	11.75	2.30	12.06	2.01	.7178	ไม่แตกต่าง
การจัดการกับอารมณ์และความเครียด	12.00	2.45	12.35	2.35	.7572	ไม่แตกต่าง
การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น	11.17	0.83	10.44	1.20	.0811	ไม่แตกต่าง

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเรียนรู้ตนเองและสังคม 4 ด้าน ของกลุ่มทดลองระหว่างนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม และนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมหลังการทดลอง พบว่า นักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม และนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมไม่มีความแตกต่างกัน แม้ว่านักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่านักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม กล่าวคือ การเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ย 9.67 นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมมีค่าเฉลี่ย 10.61 การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต นักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ย 13.00 นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมมีค่าเฉลี่ย 14.00 การจัดการกับอารมณ์และความเครียดของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ย 12.92 นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมค่าเฉลี่ย 13.33 การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่นของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อมค่าเฉลี่ย 10.75 นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมมีค่าเฉลี่ย 11.11 (ตารางที่ 4.2.12)

ตารางที่ 4.2.12

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเรียนรู้ตนเองและสังคมของกลุ่มทดลองระหว่างนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม และนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมหลังการทดลอง

การเรียนรู้ตนเองและสังคม	นักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์		นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์		Sig.	ความแตกต่างตามนัยสำคัญทางสถิติ
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง	9.67	2.67	10.61	2.20	.2995	ไม่แตกต่าง
การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต	13.00	2.70	14.00	1.94	.2467	ไม่แตกต่าง
การจัดการกับอารมณ์และความเครียด	12.92	2.11	13.33	1.57	.5400	ไม่แตกต่าง
การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น	10.75	1.48	11.11	0.76	.3869	ไม่แตกต่าง

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเรียนรู้ตนเองและสังคม 4 ด้าน ของกลุ่มควบคุมระหว่างนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดลอม และนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมก่อนการทดลอง พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง การจัดการกับอารมณ์และความเครียด และการเข้าใจและเห็นใจผู้อื่นระหว่างนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดลอมและนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ การเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดลอมค่าเฉลี่ย 9.41 นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมค่าเฉลี่ย 9.77 การจัดการกับอารมณ์และความเครียดของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดลอม และนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 12.83 การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น นักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดลอมค่าเฉลี่ย 10.75 นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมค่าเฉลี่ย 10.38 ส่วนการมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิตพบว่านักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดลอม และนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ.05 โดยนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดลอมมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม กล่าวคือ นักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดลอมค่าเฉลี่ย 13.75 นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมค่าเฉลี่ย 11.94 (ตารางที่ 4.2.13)

ตารางที่ 4.2.13

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเรียนรู้ตนเองและสังคมของกลุ่มควบคุม
ระหว่างนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม และนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
และสวัสดิการสังคมก่อนการทดลอง

การเรียนรู้ตนเองและสังคม	คณะสาธารณสุขศาสตร์ฯ		คณะสังคมสงเคราะห์ฯ		Sig	ความแตกต่างตามนัยสำคัญทางสถิติ
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง	9.41	1.97	9.77	1.69	.5972	ไม่แตกต่าง
การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต	13.75	1.76	11.94	2.12	.0217**	แตกต่าง
การจัดการกับอารมณ์และความเครียด	12.83	1.19	12.83	1.54	1.000	ไม่แตกต่าง
การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น	10.75	1.65	10.38	1.14	.4851	ไม่แตกต่าง

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเรียนรู้ตนเองและสังคม 4 ด้าน ของกลุ่มควบคุมระหว่างนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม และนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมหลังการทดลอง พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ การเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ย 9.08 นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมมีค่าเฉลี่ย 9.22 การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต นักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ย 13.41 นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมมีค่าเฉลี่ย 11.38 การจัดการกับอารมณ์และความเครียด นักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ย 11.58 นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมมีค่าเฉลี่ย 10.83 การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น นักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ย 10.91 นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมมีค่าเฉลี่ย 10.00 (ตารางที่ 4.2.14)

ตารางที่ 4.2.14

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเรียนรู้ตนเองและสังคมของกลุ่มควบคุมระหว่างนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม และนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมหลังการทดลอง

การเรียนรู้ตนเองและสังคม	นักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์		นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์		Sig	ความแตกต่างตามนัยสำคัญทางสถิติ
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง	9.08	2.31	9.22	1.73	.8522	ไม่แตกต่าง
การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต	13.41	3.11	11.38	2.52	.0597	ไม่แตกต่าง
การจัดการกับอารมณ์และความเครียด	11.58	2.93	10.83	2.74	.4821	ไม่แตกต่าง
การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น	10.91	1.16	10.00	1.57	.0955	ไม่แตกต่าง

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเรียนรู้ตนเองและสังคม 4 ด้าน ของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อมเฉพาะกลุ่มทดลองระหว่างก่อนและหลังการทดลอง พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง การจัดการกับอารมณ์และความเครียด ระหว่างก่อนและหลังการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้น กล่าวคือ การเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเองก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 8.83 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 9.67 การจัดการกับอารมณ์และความเครียดก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 12.00 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 12.92 ส่วนการมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น พบว่าก่อนและหลังการทดลองไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือการมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิตก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 11.75 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 13.00 การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่นก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 11.17 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 10.75 (ตารางที่ 4.2.15)

ตารางที่ 4.2.15

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเรียนรู้ตนเองและสังคม
ของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อมเฉพาะกลุ่มทดลอง
ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

การเรียนรู้ตนเองและสังคม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		Sig	ความแตกต่าง ตามนัยสำคัญทางสถิติ
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การเห็นคุณค่าในตนเองและ ความมั่นใจในตนเอง	8.83	2.29	9.67	2.67	.007*	แตกต่าง
การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต	11.75	2.30	13.00	2.69	.523	ไม่แตกต่าง
การจัดการกับอารมณ์และ ความเครียด	12.00	2.45	12.92	2.11	.014**	แตกต่าง
การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น	11.17	0.835	10.75	1.485	.910	ไม่แตกต่าง

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเรียนรู้ตนเองและสังคม 4 ด้าน ของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อมเฉพาะกลุ่มควบคุมระหว่างก่อนและหลังการทดลอง พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยก่อนการทดลองสูงกว่าหลังการทดลอง กล่าวคือ การเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเองก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 9.42 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 9.08 การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิตก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 13.75 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 13.42 การจัดการกับอารมณ์และความเครียด ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 12.83 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 11.58 การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่นก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 10.75 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 10.92 (ตารางที่ 4.2.16)

ตารางที่ 4.2.16

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเรียนรู้ตนเองและสังคมของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อมเฉพาะกลุ่มควบคุมระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

การเรียนรู้ตนเองและสังคม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		Sig.	ความแตกต่าง ตรงนัยสำคัญทางสถิติ
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การเห็นคุณค่าในตนเองและ ความมั่นใจในตนเอง	9.42	1.98	9.08	2.31	.693	ไม่แตกต่าง
การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต	13.75	1.77	13.42	3.12	.288	ไม่แตกต่าง
การจัดการกับอารมณ์และความเครียด	12.83	1.19	11.58	2.94	.800	ไม่แตกต่าง
การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น	10.75	1.66	10.92	1.17	.112	ไม่แตกต่าง

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเรียนรู้ตนเองและสังคม 4 ด้านของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมเฉพาะกลุ่มทดลองระหว่างก่อนและหลังการทดลอง พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง กล่าวคือ การเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเองก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 8.38 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 10.61 การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิตก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 12.30 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 12.90 การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 10.36 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 10.66 ส่วนการจัดการกับอารมณ์และความเครียด พบว่าหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยลดลง กล่าวคือ ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 12.50 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 12.15 (ตารางที่ 4.2.17)

ตารางที่ 4.2.17
เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเรียนรู้ตนเองและสังคม
ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมเฉพาะกลุ่มทดลอง
ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

การเรียนรู้ตนเองและสังคม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		Sig	ความแตกต่าง ตามนัยสำคัญทางสถิติ
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การเห็นคุณค่าในตนเองและ ความมั่นใจในตนเอง	8.38	2.63	10.61	2.20	.864	ไม่แตกต่าง
การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต	12.30	2.19	12.90	2.68	.175	ไม่แตกต่าง
การจัดการกับอารมณ์และความเครียด	12.50	1.94	12.15	2.54	.948	ไม่แตกต่าง
การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น	10.36	1.23	10.66	1.32	.511	ไม่แตกต่าง

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการเรียนรู้ตนเองและสังคม 4 ด้าน ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมเฉพาะกลุ่มควบคุมระหว่างก่อนและหลังการทดลอง พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าหลังการทดลอง กล่าวคือ การเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเองก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 9.77 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 9.22 การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิตก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 11.94 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 11.38 การจัดการกับอารมณ์และความเครียด ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 12.83 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 10.83 การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 10.38 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 10.00 (ตารางที่ 4.2.18)

ตารางที่ 4.2.18

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการเรียนรู้ตนเองและสังคม
ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมเฉพาะกลุ่มควบคุม
ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

การเรียนรู้ตนเองและสังคม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		Sig	ความแตกต่างตามนัยสำคัญทางสถิติ
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง	9.77	1.70	9.22	1.73	.422	ไม่แตกต่าง
การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต	11.94	2.12	11.38	2.54	.952	ไม่แตกต่าง
การจัดการกับอารมณ์และความเครียด	12.83	1.54	10.83	2.74	.641	ไม่แตกต่าง
การเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น	10.38	1.14	10.00	1.57	.294	ไม่แตกต่าง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างโดยใช้ t-test ระหว่างค่าเฉลี่ยของก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม สามารถสรุปได้ตามสมมติฐานการวิจัยได้ดังนี้

1. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เป็นสมาชิกของกลุ่มทดลองการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มสามารถเรียนรู้ตนเองและเรียนรู้สังคมได้มากขึ้นภายหลังจากให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม โดยมีค่าเฉลี่ยการเรียนรู้ตนเองและสังคม ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต ตลอดจนการจัดการกับอารมณ์และความเครียดสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงอาจถือว่าเป็นการ ไม่ยอมรับสมมติฐานข้อที่ 1 (ตารางที่ 4.2.3)

2. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เป็นสมาชิกของกลุ่มทดลองการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มสามารถเรียนรู้ตนเองและเรียนรู้สังคมได้มากกว่าสมาชิกกลุ่มควบคุม โดยมีค่าเฉลี่ยการเรียนรู้ตนเองและสังคม ด้านการมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต รวมทั้งการจัดการกับอารมณ์และความเครียดสูงขึ้นกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานข้อที่ 2 บางส่วน (ตารางที่ 4.2.6)

ส่วนที่ 3 รูปแบบการจัดกิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่เหมาะสม

รูปแบบการจัดกิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่เหมาะสมสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เป็นผลจากการนำปัญหาอุปสรรคของการจัดกิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ข้อคิดเห็นของผู้เข้าร่วมกิจกรรมและผู้นำกลุ่ม 3 คนร่วมกันอภิปรายเพื่อเสนอรูปแบบการจัดกิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่เหมาะสม ดังนี้

จากผลการศึกษาได้รูปแบบที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ดังนี้

1. จำนวนสมาชิกกลุ่ม

จากการจัดกิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มกับกลุ่มทดลอง 4 กลุ่ม คือ นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม 2 กลุ่ม กลุ่มแรกมีจำนวนสมาชิก 11 คน กลุ่มที่สองมีจำนวนสมาชิก 7 คน และนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม 2 กลุ่ม กลุ่มแรกมีจำนวนสมาชิก 7 คน และกลุ่มที่สองมีจำนวนสมาชิก 5 คน พบว่า กลุ่มที่มีจำนวนสมาชิก 11 คน สมาชิกกลุ่มไม่สามารถแสดงความคิดเห็นได้พร้อมกันหมดทุกคนในแต่ละประเด็นของการพบกันแต่ละครั้ง เนื่องจากการถูกจำกัดด้วยระยะเวลา ในขณะที่กลุ่มซึ่งมีสมาชิก 5-7 คน ผู้นำกลุ่มมีโอกาสกระตุ้นให้สมาชิกกลุ่มแต่ละรายเกิดการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันอย่างทั่วถึง สมาชิกมีโอกาสแลกเปลี่ยนทัศนะได้หลากหลายและหลายครั้ง จนเป็นที่พึงพอใจของสมาชิกในกลุ่ม ดังนั้นจำนวนสมาชิกที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มจึงควรเป็นกลุ่มเล็ก สมาชิกมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความคิดได้ทั่วถึง ดังที่กลุ่มงานสังคมสงเคราะห์โรงพยาบาลศรีธัญญา ได้สรุปว่าจำนวนสมาชิกที่เหมาะสมในการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มควรมีจำนวน 5-8 คน

2. ระยะเวลาและช่วงเวลาในการดำเนินกิจกรรม

การดำเนินกิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มกับกลุ่มทดลอง ใช้ระยะเวลาครั้งละ 1 ชั่วโมง 30 นาที ต่อสัปดาห์ พบว่า ระยะเวลาเป็นข้อจำกัดในการดำเนินกิจกรรมพอสมควร ทั้งนี้เนื่องจากการดำเนินกิจกรรมแต่ละเรื่องต้องมีการนำเข้าสู่เรื่องนั้นๆ ซึ่งอาจจะเป็นเกมส์ หรือการพูดคุยทักทาย โดยเฉพาะในช่วงแรกๆ ซึ่งผู้นำกลุ่มกับสมาชิกยังไม่คุ้นเคยกันมากนัก ทำให้สมาชิกยังไม่เกิดความไว้วางใจและไม่กล้าเสนอปัญหาของตนเองกับกลุ่ม ซึ่งกว่าที่สมาชิกกลุ่มจะมีความพร้อมเวลาก็ล่วงเลยไปมาก นอกจากนี้ เมื่อสมาชิกเกิดความไว้วางใจกลุ่มมากขึ้น ก็ต้องการจะเล่าปัญหาหรือประสบการณ์ของตนให้กลุ่มได้รับรู้ และถ้าสมาชิกกลุ่มได้แสดงความคิดเห็นกันทุกคนมักใช้ระยะเวลามากกว่า 1 ชั่วโมง 30 นาที ถึง 2 ชั่วโมง จึงจะทำให้สมาชิกกลุ่มแลกเปลี่ยนทัศนคติ เกิดการยอมรับและมีความเข้าใจมากขึ้น สำหรับความถี่สัปดาห์ละ 1 ครั้ง พบว่า มีความเหมาะสม ทั้งนี้เนื่องจากสมาชิกสามารถนำสิ่งที่ได้รับจากกลุ่มกลับไปทบทวน หรือได้ฝึกปฏิบัติ และนำกลับมาบอกกับกลุ่มในสัปดาห์ต่อมา ถึงผลที่เกิดขึ้นกับตนเอง

นอกจากนี้ในการดำเนินกิจกรรม ใช้ช่วงเวลาทั้งช่วงเช้าและช่วงบ่าย ขึ้นอยู่กับเวลาที่สมาชิก มีความสะดวก ไม่ติดภาระกิจในด้านการเรียน แต่สิ่งที่พบคือ หากจัดกิจกรรมในช่วงเช้า สมาชิกกลุ่ม ก่อนข้างจะมีความกระตือรือร้น แต่ช่วงบ่ายสมาชิกกลุ่มจะมาช้ากว่ากำหนดเวลา ทั้งนี้อาจจะเป็น เพราะสมาชิกกลุ่มมีความล้าจากการเรียนมาตลอดทั้งวัน และอาจทำให้ประสิทธิภาพในการดำเนิน กิจกรรมกลุ่มลดน้อยลงไป นอกจากนี้ประการสำคัญอีกด้านหนึ่งของช่วงเวลาในการจัดกิจกรรม ควรเป็นช่วงหลังการสอบกลางภาคเรียนที่ 1 และต่อเนื่องไปจนถึงก่อนสอบกลางภาคเรียนที่ 2 ทั้งนี้ เนื่องจากผลการจัดกิจกรรมกลุ่มพบว่า การเริ่มดำเนินกิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตั้งแต่เริ่ม ต้นเปิดภาคการเรียนที่ 1 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 นั้น สมาชิกกลุ่มยังไม่ประสบกับปัญหาอย่างจริง จังทั้งทางด้านการเรียนและการปรับตัว อีกทั้งในช่วงต้น ภาคการเรียนที่ 1 เป็นช่วงที่มีกิจกรรม มากมาย เช่น กิจกรรมรับน้อง กิจกรรมไหว้ครู รับประทานปริญญา เป็นต้น และในขณะเดียวกันก็จะต้อง เรียนตามแผนการเรียนที่ทางมหาวิทยาลัยกำหนดให้ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้สมาชิกกลุ่มบางคนคิดว่า การร่วมกิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเป็นภาระของตน ดังนั้นช่วงเวลาดังกล่าวจึงนับเป็น อุปสรรคด้านหนึ่ง แต่ถ้าหากไปดำเนินกิจกรรมกลุ่มหลังสอบกลางภาคไปแล้วอาจจะทำให้นักศึกษา มีความสนใจเข้าใจในปัญหาของตน และต้องการให้กลุ่มช่วยเหลือ นอกจากนี้ในการดำเนินกิจกรรม กลุ่ม พบว่าการให้สมาชิกได้หยุดกลุ่มก่อน 1 สัปดาห์ก่อนสอบนั้น สมาชิกมีความพึงพอใจเพราะ สมาชิกกลุ่มจะได้มีโอกาสเตรียมตัวสอบได้อย่างเต็มที่

สำหรับจำนวนครั้งนั้น จากการทดลองได้ดำเนินกิจกรรมกลุ่มทั้งหมด 10 ครั้ง โดยใช้เวลา 2 ภาคการศึกษา ผลปรากฏว่าสมาชิกมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นในบางด้านแต่ไม่ทั้งหมด ทั้งนี้ อาจจะเนื่องมาจากสมาชิกกลุ่มขอยุคกลุ่มในบางครั้งจึงทำให้การดำเนินกิจกรรมกลุ่มไม่ต่อเนื่อง มี ปัจจัยแทรกซ้อนที่สามารถทำให้สมาชิกเกิดการเปลี่ยนแปลงได้ แต่ถ้าหากดำเนินกิจกรรมกลุ่มต่อ เนื่อง 10 ครั้ง ตามเวลาที่นัดหมาย ก็จะทำให้การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. ลักษณะกลุ่ม

จากการศึกษาเป็นลักษณะกลุ่มปิด โดยสมาชิกกลุ่มเป็นสมาชิกในคณะเดียวกันและรู้จักกันมา บ้างทำให้สมาชิกกลุ่มมีความคุ้นเคยกันเร็ว เป็นผลดีต่อการดำเนินกิจกรรมกลุ่ม แต่ปัญหาอุปสรรคที่ เกิดขึ้น คือนักศึกษาไม่เข้าใจในบทเรียนของคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม และถามผู้นำ กลุ่มซึ่งเป็นอาจารย์คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมไม่สามารถตอบคำถามหรือให้ ความกระจ่างได้ อาจทำให้การให้คำปรึกษาไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควร ดังนั้น หากมีคณาจารย์ จากคณะที่นักศึกษาสังกัดเข้าร่วมดำเนินกิจกรรมกลุ่มทุกครั้ง หรือคณะอื่นๆ รับผิดชอบดำเนินกิจกรรมการ ให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเองจะทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และสมาชิกกลุ่มมีความ มั่นใจในกลุ่มมากขึ้น แต่สำหรับกลุ่มของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และ สวัสดิการสังคมเป็นไป อย่างราบรื่น ทั้งนี้เพราะอาจารย์มีความเข้าใจในหลักสูตรและกิจกรรมอื่นๆของคณะ ตลอดจน

อาจารย์และสมาชิกกลุ่มมีความคุ้นเคยกันมาบ้าง ทำให้การดำเนินกิจกรรมกลุ่มในลักษณะกลุ่มปิดเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มที่

4. สถานที่

จากการดำเนินกิจกรรมกลุ่มของแต่ละกลุ่มนั้น ได้มีการใช้ห้องประจำ ยกเว้นห้องที่ใช้อยู่ไม่ว่างจึงต้องมีการโยกย้ายในบางครั้ง และทำให้สมาชิกไม่คุ้นเคยและรู้สึกไม่เป็นสัดส่วนหรือเป็นส่วนตัว ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับบางกลุ่มที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงห้องตลอดระยะเวลาของการดำเนินกิจกรรมกลุ่ม สมาชิกมีความรู้สึกอบอุ่น เป็นเจ้าของและมีความปลอดภัยโดยสังเกตจากสมาชิกกลุ่มจะมารอที่ห้องก่อนเป็นประจำ เปิดไฟและจัดสถานที่เอง เพราะฉะนั้นการดำเนินกิจกรรมกลุ่มควรใช้สถานที่เดิมตลอดเพื่อให้สมาชิกรู้สึกอบอุ่นคุ้นเคยและเป็นส่วนตัว ไม่ต้องคอยปรับตัวตามสภาพที่อยู่ตลอดเวลา

5. เนื้อหา

เนื้อหาในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เน้นในเรื่องการเรียนรู้ตนเองและผู้อื่น แต่เนื่องจากช่วงระยะเวลาของการดำเนินกิจกรรมเป็นช่วงที่สมาชิกกลุ่มมีทั้งการทำกิจกรรมและการเรียน สมาชิกกลุ่มจึงมีความกังวลว่าตนเองจะสอบผ่านหรือไม่ โดยเฉพาะกลุ่มของคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม สมาชิกกลุ่มเรียนค่อนข้างหนัก เนื่องจากมีวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ เช่น วิชาฟิสิกส์ เคมี ประกอบพื้นฐานที่เคยเรียนระดับมัธยมไม่คีนัก นอกจากนี้ขณะเรียนอยู่ในชั้นเรียนสมาชิกกลุ่มก็ไม่กล้าที่จะซักถามอาจารย์เพราะเกรงว่าเพื่อนจะกล่าวหาว่าตนเองโง่ ด้วยเหตุนี้ทำให้สมาชิกกลุ่มมักเกิดคำถาม และมีปัญหาเรื่องเรียนเข้ามาให้กลุ่มได้ช่วยเสมอทำให้สมาชิกกลุ่มลืมประเด็นอื่น ๆ ไป แต่อย่างไรก็ตาม กระบวนการกลุ่มก็ได้ช่วยให้สมาชิกกลุ่มซึ่งเรียนอ่อนมีความกล้ามากขึ้น รวมถึงมีความรับผิดชอบ ตลอดจนมีการวางแผนการเรียน หลังจากกลุ่มได้ช่วยเหลือแสดงความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะซึ่งกันและกัน

6. คุณลักษณะของผู้นำกลุ่ม

จากการดำเนินกิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม มีผู้นำกลุ่มเพียง 1 คน ทำหน้าที่เป็นผู้กระตุ้นให้สมาชิกระบายความรู้สึก และแสดงความคิดเห็นของตนเองต่อกลุ่ม โดยเฉพาะการดำเนินกิจกรรมกลุ่มในระยะแรก สมาชิกยังไม่มี ความคุ้นเคย ถึงแม้ว่าในบางกลุ่ม เช่น กลุ่มของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม ผู้นำกลุ่มและสมาชิกพอรู้จักกันมาบ้าง แต่การเข้ากลุ่มในลักษณะนี้ต้องอาศัยความไว้วางใจ ในขณะที่กลุ่มของคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม ผู้นำกลุ่มและสมาชิก ยังไม่เคยรู้จักกันมาก่อนเลย ดังนั้นผู้นำกลุ่มต้องอาศัยการสร้างสัมพันธภาพด้วยการเล่นเกมต่าง ๆ จนเกิดความคุ้นเคย สมาชิกกลุ่มจึงมีความกล้าที่จะเปิดเผยตนเองต่อกลุ่ม นอกจากนี้เมื่อสมาชิกกลุ่มได้ระบายความรู้สึกของตนออกมา ผู้นำกลุ่มมีการรับฟังอย่างตั้งใจ และใส่ใจ วิธีการนี้ทำให้สมาชิกกลุ่มมีความรู้สึกผ่อนคลาย และเห็นว่าตนเองยังมีคุณค่า ตลอดจนการมีบุคลิกภาพที่

เป็นกันเองกับสมาชิกกลุ่ม มีทั้งคำชมเชย การยกย่อง อีกทั้งมีความยืดหยุ่น สิ่งเหล่านี้ทำให้สมาชิกเกิดความไว้วางใจและมีความพร้อมในการที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

สรุปรูปแบบที่เหมาะสมในการดำเนินกิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ดังนี้

1. จำนวนสมาชิก 5 - 7 คน
2. ระยะเวลา ครั้งละ 90 นาที เรื่องละ 2 ครั้ง รวม 180 นาที ค่อย 1 เรื่อง (ดูภาคผนวก ข ประกอบ)
3. ความถี่ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง
4. จำนวนครั้ง 10 ครั้ง
5. ลักษณะกลุ่มและรูปแบบการจัดที่นั่ง ควรเป็นกลุ่มปิด นั่งในลักษณะเป็นวงกลม หันหน้าเข้าหากัน โดยมีสมาชิกเป็นศูนย์กลาง
6. สถานที่ เป็นสัดส่วน มีความเป็นส่วนตัว มีขนาดเล็ก แต่ก็กว้างพอที่กลุ่มจะทำกิจกรรมได้สะดวก
7. การคัดเลือกสมาชิก ควรเป็นสมาชิกที่มีความสมัครใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
8. คุณลักษณะผู้นำกลุ่ม ควรเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีความรู้ความเข้าใจในคณะวิชาที่นักศึกษาสังกัดอยู่
9. กิจกรรมกลุ่ม ควรเป็นเนื้อหาที่มีความใกล้เคียงกับช่วงวัยของนักศึกษาที่กำลังประสบอยู่ เช่น การเห็นคุณค่าในตนเองและความมั่นใจในตนเอง การมีระเบียบวินัยและการวางแผนชีวิต การจัดการกับอารมณ์และความเครียด ฯลฯ